

Richtlijnen van de vrije vakbonden in de EGKS (2 Februari 1952)

Source: Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis, Amsterdam. NVV-J.G. van Wouwe (1945-1973). Stukken betreffende Europese en internationale organisaties. Diverse korrespondentie en documentatie. 1953-1959, 118.

Copyright: Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis / International Institute of Social History

URL: http://www.cvce.eu/obj/richtlijnen_van_de_vrije_vakbonden_in_de_egks_2_februari_1952-nl-3e6c0091-d707-46bf-8dae-33b28d34a5e6.html

Last updated: 21/01/2015

Richtlijnen voor een rapport over een eventueel Woningbouwprogramma van de vrije vakbonden in de Kolen- en Staal-Gemeenschap.

De vrije vakbonden hebben er herhaaldelijk op gewezen, dat de bouw van arbeiderswoningen een van de meest dringende sociale problemen in West-Europa is.

Uitgaande van deze gedachte heeft het Permanente Woningbouwcomité van de Europese Regionale Organisatie van het I.V.V.V. getracht, de internationale samenwerking op dit gebied te bevorderen.

I

Voorzover wij hebben kunnen nagaan staat noch een dergelijke samenwerking tussen de woningbouwdeskundigen van de verschillende vakbonden van de mijnwerkers en/of arbeiders in de staalindustrie van de zes KSG-landen onder elkaar, noch met de leden, die de betrokken landen in de Permanente Woningbouwcommissie van de ERO/IVVV vertegenwoordigen.

Wij krijgen de indruk, dat de tot nu toe bestaande contacten aan de zijde van de vakbonden in het kader van de KSG van meer algemene aard zijn (comité van 21).

Wel hebben vertegenwoordigers van vakbonden zitting in de Adviescommissie voor de Woningbouw en haar drie sub-comité's, waarvan één onder voorzitterschap van onze vriend is. Smets, voorzitter van de Algemene Centrale van de Arbeiders der Bouw-, Hout- en Gemengde Vakken in België, staat. Maar het is ons niet gebleken, dat binnen deze speciale woningbouwcomité's een geregeld contact tussen de vakbondsvertegenwoordiger is gelegd.

Mocht deze indruk juist zijn dan zou het aanbeveling verdienen om tot het oprichten van een soort contactorgaan tussen woningbouwdeskundigen van de in aanmerking komende vakbonden en de nationale vakcentrales over te gaan. Desgewenst zou hierbij van de ervaringen, opgedaan door het Permanente Woningbouw-comité van de ERO gebruik kunnen worden gemaakt.

II

Een dergelijk orgaan zou dus een woningbouwpolitiek voor de KSG moeten uitstippelen.

Deze politiek zou rekening moeten houden met zekere richtlijnen en mogelijkheden, waarbij onder meer de navolgende suggesties onder ogen zouden kunnen worden gezien.

1) Voorzover in de aangesloten landen van woningbouwprogramma's sprake is, zou de woningbouwpolitiek van de KSG met deze programma's gecoördineerd moeten worden. Het Woningbouwcomité van de ERO zou de hiervoor nodige documentatie op korte termijn bijeen kunnen brengen.

Meer in het bijzonder zij op het navolgende gewezen:

a) De ter beschikking staande gegevens wijzen uit, dat in enkele landen de woningbouwactiviteit het hoogst mogelijke maximum heeft bereikt of benaderd, zodat, mede rekening houdende met andere taken van de bouwnijverheid, aangenomen kan worden, dat in deze bedrijfstak van de ter beschikking staande werkrachten ten volle gebruik wordt gemaakt. Waar dit het geval is, zou een verdere opvoering van de volkswoningbouw met hulp van de KSG (met name door financiële medewerking) slechts onder de navolgende omstandigheden wenselijk kunnen worden geacht:

x) indien aan de huisvesting van mijnwerkers of arbeiders in de staalindustrie prioriteit zou moeten worden verleend boven die van arbeiders in andere industrieën. Bijvoorbeeld indien er in zekere gebieden een tekort aan werkrachten bestaat en dit het gevolg is van een tekort aan behoorlijke woningen;

of

xx) indien migratie van mijnwerkers of arbeiders in de staalindustrie noodzakelijk is;

of

xxx) indien het met behulp van middelen, ter beschikking gesteld door de KSG, mogelijk zou zijn de exploitatiekosten van nieuwe huizen belangrijk te verlagen. Dit zou het geval kunnen zijn, indien b.v. de rente, die door de KSG wordt gevraagd, lager zou zijn dan die, welke op de nationale kapitaalmarkt moet worden betaald.

b) In enkele landen zal blijken, dat er geen behoorlijke woningbouwprogramma's bestaan. Tenminste niet met betrekking tot de sector volkswoningbouw. Hier doet zich de mogelijkheid voor om een aantal voorbeelden - z.g. Pilot Projects - van moderne goedkope woonwijken te laten bouwen.

De vakbonden zouden de eerste moeten zijn, die op de uitvoering van een dergelijk programma moeten aandringen, zodat op enkele gevoelige punten een groot aantal arbeiderswoningen op korte termijn gebouwd zouden kunnen worden. Hierdoor zou kunnen worden aangetoond, wat voor de arbeiders en hun families gedaan zou kunnen worden. Deze taak houdt nauw verband met de technische kant van de woningbouw, omdat in tal van gevallen de hoge bouwkosten, die gedeeltelijk het gevolg waren van ontwerpen, die niet aan het doel voldeden, de bouw van een groot arbeiderswoningen in de weg stonden.

2. Hoewel technische problemen in verband met de volkswoningbouw van de grootste betekenis zijn, zouden de vakbonden er toch op kunnen wijzen, dat het ontwikkelen van nieuwe bouwmethodes niet de belangrijkste taak is, die voor de KSG op het gebied van de woningbouw is weggelegd. De taak is, onmiddellijk behoorlijke woningen te bouwen en wel zo vlug en zo goedkoop als dit tegenwoordig mogelijk is.

Om met het geld, dat misschien voor de woningbouw ter beschikking zou komen, zoveel mogelijk woningen te kunnen bouwen, zou men b.v. van de navolgende gedachten kunnen uitgaan:

a) De voor deskundigen uitgebrachte rapporten bevestigen eens te meer het algemeen bekende feit, dat de bouwkosten in de aangesloten landen nogal van elkaar afwijken. Deze verschillen zijn in enkele gevallen zo groot - tot 80% -, dat men kan veronderstellen, dat hier niet slechts externe omstandigheden, zoals moeilijke funderingen etc., een rol spelen.

Het zou daarom aanbeveling kunnen verdienen een kleine groep van deskundigen uit de zes landen, of uit enkele daarvan, met de taak te belasten om plannen te ontwerpen voor goedkope maar behoorlijke arbeiderswoningen. Hierbij zou moeten worden uitgegaan van de ervaringen, die in de landen met naar verhouding lage bouwkosten in de laatste jaren zijn opgedaan, teneinde van deze ervaringen in de landen met hoge bouwkosten gebruik te kunnen maken. Indien noodzakelijk zou een uitwisseling van deskundigen plaats moeten vinden, terwijl bouwmaterial en onderdelen daar gekocht zouden moeten worden, waar zij op de meest voordelige wijze kunnen worden gefabriceerd.

Mochten hoge invoerrechten importen in de weg staan, dan zou hier een speciale subsidie van de KSG ter egalisatie van de prijzen kunnen worden aangewend. Indien bovendien kwantitatieve beperkingen, zoals quota's en contingenten, de importen in de weg staan, dan zou de Hoge Autoriteit haar gehele invloed moeten gebruiken om voor deze speciale doeleinden uitzonderingen toegestaan te krijgen.

Indien men tracht in deze richting iets te bereiken, dan zouden de onder 1b voorgestelde Pilot Projects er niet slechts toe kunnen dienen, voorbeelden te stellen van moderne arbeiderswoningen, maar zij zouden bovendien er toe kunnen bijdragen om de impasse te overwinnen, die in zekere landen aan de bouw van goedkope woningen in de weg staat.

b. Bovendien zou de KSG kunnen bijdragen tot uitbreiding van het onderzoek en tot het stimuleren van bepaalde experimenten, teneinde te laten zien hoe de bouwkosten kunnen worden verlaagd. Deze bezigheden zouden zich op enkele incidentele gevallen moeten concentreren, omdat er reeds een aantal moderne bouwsystemen in de zes landen worden toegepast. Het zou daarom aanbeveling kunnen verdienen

om zoveel mogelijk terug te vallen op wat reeds bekend en beproefd is en hierbij gebruik te maken van de beste krachten en de beste materialen, die ter beschikking staan.

Wij achten het daarom gewenst, dat de vakbonden er op blijven aandringen, dat in de eerste plaats met de eigenlijke woningbouw spoedig een begin wordt gemaakt, terwijl uitgebreide studies en experimenten voorlopig minder belangrijk zijn.

III

De kwestie van de financiering is o.i. in de eerste plaats een technisch probleem. Indien er middelen door de KSG voor de woningbouw ter beschikking zouden kunnen worden gesteld, dan bestaan uiteraard verschillende mogelijkheden. O.i zou men van die mogelijkheden gebruik moeten maken, die zowel aan de voorwaarden van de KSG voldoen én in verband met de bestaande woningbouwpolitiek in de betrokken landen acceptabel zijn, zodat men op die manier het snelst tot resultaten kan komen.

Het lijkt ons daarom voldoende hier slechts even te wijzen op mogelijkheden, die daarvoor in aanmerking zouden kunnen komen. Deze zijn:

- a) garanties voor het onrendabele gedeelte, waarbij eventuele subsidies, b.v. in de vorm van lage renten, door derden zouden moeten worden bekostigd;
- b) financiering van de top en wel óf door een bijdrage à fond perdu, wat dus een soort van. subsidie is, óf door een lening, waarbij desnoods de subsidie in de vorm van een bijzonder lage rente en/of uitgestelde amortisatie kan worden gegeven.